

[Hartvig Frisch.]

Internationalismens, i Fredens Tjeneste, der ved sit Arbejde netop paa den internationale Scene, der var skabt ved Genève, gav Brødet til de hungrende, lindrede dem, der var i Nød, skabte et Hjemsted for dem, der efter Verdenskrigen var fuldkommen hjemløse. Det var en nordisk Mand, som førte sit Arbejde frem paa det Grundlag, der er Nordens Grundlag.

Naar der nu er Røster fremme, som vil bruge Nordens Navn, Nordens Tanke og bringe den i Forbindelse med de militære Spørgsmaal, som vi nu f. Eks. skal løse herhjemme, saa er det en Kendsgerning, at den, der driver denne Tanke ind, vil være med til at splitte det nordiske Samarbejde. Jeg behøver ikke at gentage, hvad Statsministeren nu saa kraftigt har anført, ogsaa ved tidligere Udtalelser af ansvarlige Statsmænd i dette Land, der har været stillet over for lignende Spørgsmaal. Jeg tror, vi alle føler det som en Kendsgerning, at hvis den danske Statsminister var rejst over til Lund og havde talt til Fordel for et nordisk Forsvarsforbund, havde rejst og besvaret det Spørgsmaal positivt, som der nu i den danske Presse er lavet en Hetz over, at han netop besvarede benægtende, altsaa havde han gjort det modsatte af det, han gjorde, saa vilde man utvivlsomt fra den samme Side i denne Sal, der nu kritiserer Statsministeren, have istemt et Hyl, fordi en saadan Optræden utvivlsomt vilde have bevirket, at Kulden havde slaaet imod os fra Norden, fordi vi betraadte en Vej, der ikke er den nordiske Vej.

Der er ingen Tvivl om, at efter de Begivenheder, der har udspillet sig siden Verdenskrigen, er vi kommet til et Punkt, hvor de nordiske Folk ulykkeligvis maa siges at være ganske isolerede, isolerede mod Øst af en Diktaturstat, isolerede mod Syd af en anden Diktaturstat, men det kan ikke nægtes, at disse fire frie demokratiske Folk i denne Isolering er rykket hinanden nærmere. De rykker hinanden nærmere i den aandelige Enhed, jeg før talte om, i alt det, der udtrykker det nordiske Væsen. Men vi maa samtidig være klar over, at ingen gør noget nordisk Folk nogen Tjeneste ved at prøve at skabe Illusioner, og derfor finder jeg, at det var en nordisk Forseelse, det var en grov Fejl mod Nordens Enhed, naar Kræfter i vort Folk, som havde en bestemt politisk Opgave, de vilde løse, prøvede at bruge nordiske, svenske Presserøster som Løftestang i deres bestemte Politik, og at det derfor netop paa Baggrund af den Aktion, der var ført, var blevet en tung Pligt — det

vil jeg kalde det, det var en tung Pligt — for den danske Statsminister at sige de Ord i Lund, som betød, at Illusionernes Væv blev revet bort. Men de Kræfter og de Kredse, som har rejst denne Agitation herhjemme, de er de skyldige, og jeg er overbevist om, at ret snart, naar al denne Agitationens og Bladhetzens Taage er spredt, vil man i de nordiske Lande erkende, at den Statsmand, der greb om Nælden, den Statsmand, der gjorde det ved at sige disse Ord, han har faktisk skabt Muligheden for fortsat virkelig nordisk Samvirke.

Jeg tror, vi bør være klar over, at de Ord af Per Albin Hansson, som nu er citeret, de Ord, som jeg tror enhver dansk Mand maa høre med en stærk Følelse af Taknemmelighed, dem burde man være saa omhyggelig over for — og det vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller —, at man citerer dem ærligt. Man skylder en Svensker, som udtaler saa stærke Ord, der rummer en saa stærk Følelse over for os, at man citerer ham rigtigt. Gang paa Gang er dette Citat fremført i den Form, hvori det ærede Medlem fremførte det her fra denne Talerstol, nemlig saaledes: at ingen Regering i Verden vil kunne hindre Svenskerne i, saafremt Danmark kommer i Nød, da at kæmpe paa Danmarks Side. (*Christmas Møller*: Svenskere!). Saa skulde det ærede Medlem sige „Svenskere“. (*Christmas Møller*: Det har jeg ogsaa sagt!). Nej, jeg sad og hørte ganske nøje efter det ærede Medlems Ord; det ærede Medlem benyttede dette Citat saaledes, at han sagde: „Svenskerne“ og i sin Udredning benyttede det som et Argument. Og i denne lille Forskel ligger det hele. Der er ingen, der skal bilde Danskerne ind, at Per Albin Hansson ved denne Lejlighed, til Trods for den smukke Udtalelse, han fremkom med, har sagt det, der vilde ligge i de Ord, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller citerede.

Vi skal være forsigtige med at give vort Folk Illusioner. Det danske Folk, der har oplevet en Tid i Romantikens Dage, da desværre den romantiske Aand helt igennem prægede vort Land og ogsaa vor Politik, har oplevet at gaa ud i en skæbnsvanger Kamp i Troen paa Illusioner. Vi her i vort Land skal være forsigtige med, selv i en nok saa udspekuleret politisk Agitation, at prøve at bevæge de store Lodder, der virkelig drejer sig om Danmarks Skæbne og Fremtid.

Jeg vil sluttelig gerne over for de Udtalelser, der allerede er fremkommet, med den højtærede Formands Tilladelse fremføre et Citat. Det er jo ikke alle uden for Regerings-